

เชลชม

พรรณไม้ทางรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 2 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2561

มะลิ

- ชื่อวิทยาศาสตร์ *Jasminum sambac* (L.) Aiton
- ชื่อวงศ์ Oleaceae
- ชื่อสามัญ Arabian jasmine, Sampaguita
- ชื่ออื่น ข้าวแตก, เตียมูน, มะลิซี่ไก่ (เชียงใหม่), มะลิหลวง (แม่ฮ่องสอน)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้พุ่มรอเลื้อย สูงได้ถึง 3 เมตร กิ่งมีขนประปราย ใบเดี่ยว รูปรีหรือรูปไข่กลับกว้างเกือบกลม ยาว 4-12.5 เซนติเมตร แผ่นใบด้านล่างมีขนตามเส้นแขนงใบ ก้านใบยาว 2-6 มิลลิเมตร มีขนสั้นนุ่ม โคนและปลายแหลม เส้นแขนงใบข้างละ 4-6 เส้น เส้นโคนใบไม่ชัดเจน ช่อดอกออกสั้นๆ ที่ปลายกิ่ง มี 1-5 ดอก ใบประดับรูปรีแคบ ยาว 4-8 มิลลิเมตร ก้านดอกยาว 0.3-2 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 8-9 กลีบ รูปแถบ ยาว 5-7 มิลลิเมตร หลอดกลีบดอกสั้น กลีบดอกมีได้ถึง 16 กลีบ รูปรีหรือเกือบกลม ยาว 5-9 มิลลิเมตร ผลรูปกลม เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร สุกสีม่วงดำ

การกระจายพันธุ์

เข้าใจว่ามีถิ่นกำเนิดในอินเดีย เขตร้อนและกึ่งเขตร้อนในพื้นที่ทวีปเอเชีย, ทวีปแอฟริกา, และออสเตรเลีย

การใช้ประโยชน์

เป็นไม้ประดับทั่วไปในเขตร้อน ดอกมีกลิ่นหอมแรง มีหลากหลายสายพันธุ์ ทั้งดอกซ้อน ดอกเรียงเป็นชั้นหลายแบบ หรือรูปคล้ายมงกุฎ ส่วนใหญ่ไม่ติดผล เป็นสัญลักษณ์ของวันแม่แห่งชาติของไทย และเป็นดอกไม้ประจำชาติของฟิลิปปินส์ ใบ ราก และดอกแก่ ใช้เป็นสมุนไพรได้

สภาพนิเวศวิทยา

เป็นพืชที่ชอบแสงแดดจัด

